

[Ritta Ahm.]

gelse kan bruges til, ved at oplyse, at omtalte undersøgelse skal man ikke tage så meget til efterretning.

Om vi kan bruge de eksisterende love, eller om der skal bygges en anden styringsmekanisme op, kan jeg ikke sige endnu, men det må vi kunne finde ud af i udvalget.

Jeg vil gå ind i et positivt og sagligt udvalgsarbejde, og det er altså resultatet heraf, som vil blive afgørende for, hvilken stilling kristeligt folkeparti vil tage til dette lovforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Da jeg hørte venstres ordfører, suppleret af fremskridtspartiet, og måske i lidt mere afdæmpet form af hr. Hagen Hagensen, så kom jeg til at tænke på den gamle sang „Nu skælver børs og banker“. Men det er jo nok lidt overdrevet, for dette lovforslag er jo kun et ganske lille bitte skridt frem imod at tage hensyn til almenvellet inden for de rammer, som grundloven har afstukket. Derfor er der næppe nogen grund til at være meget forarget over dette forslag, selv om der er partier, som sætter den hellige private ejendomsret højt, højt over, hvad der gavner det store flertal af befolkningen.

Jeg har i første omgang her ganske bevidst undtaget den radikale ordfører og ordføreren for kristeligt folkeparti, fordi det vil jo af udvalgsarbejdet afhænge, om de vil sætte almenvellet over den enkeltes egoistiske interesser.

Om selve forslaget, som hedder forslag til lov om ekspropriation til byudvikling, må jeg sige, at jeg kunne have ønsket en tilføjelse: og byfornyelse. Hvorfor det? Ja, dér kunne jeg passende citere, hvad miljøministeren siger i sin skriftlige redegørelse af 12. juni 1975:

„På grundlag af oversigtsplanerne fra ca. 30 af de tidligere købstadkommuner med over 25.000 indbyggere er det skønnet, at ca. 100.000 boliger er kondemnabile og andre 100.000 boliger såkaldt utidssvarende . . .

Udviklingen i de senere år har flere steder vist, at de gamle bycentre næppe kan fungere, hvis vækstpresset med hensyn til erhvervsetageareal og trafikbelastning fortsætter. I disse ældre bydele er der derfor behov for en aflastning og for sanering og byfornyelse i bred forstand.“

Hertil vil miljøministeren måske sige, at vi jo har lov om kommuneplanlægning, som bl. a. i § 3, stk. 3, punkt 7, indeholder spørgsmål om byfornyelse. Han vil måske endvidere henvise til § 34 i lov om kommuneplanlægning, hvor der står:

„Kommunalbestyrelsen kan ekspropriere fast ejendom, der tilhører private, eller private rettigheder over fast ejendom, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for virkeliggørelsen af en lokalplan eller en byplanvedtægt.“

Det, jeg gerne vil ind på, er, at jeg gerne vil spørge miljøministeren, om han tror eller mener, at det med hensyn til den virkelige byfornyelse og store byfornyelsesprojekter, som bl. a. går på en delvis sanering, opretning af ejendomme, afsættelse af fritidsarealer, afsættelse af fælles faciliteter osv., foretaget af kommunerne, med den lovgivning, som hidtil er til rådighed, vil være muligt, f. eks. i en by som København, at inddrage et meget stort kvarter i en sådan byfornyelsesplan. Kan kommunerne da gennem ekspropriation sikre sig den fuldstændige råderet over et sådant kvarter med den hidtidige lovgivning? Det vil jeg gerne foreløbig stille mig tvivlende over for, og derfor kunne jeg ønske, at man netop i dette lovforslag om ekspropriation til byudvikling også inddrog spørgsmålet om byfornyelse, således at kommunerne i enhver henseende havde et instrument, så de kunne tilrettelægge byfornyelse på en måde, der ville blive til gavn for byernes befolkning.

Ellers må jeg sige, at jeg hilser dette forslag med tilfredshed. Det er som sagt et skridt i den rigtige retning, et lille skridt, og det er et skridt, som vi vil støtte, og vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde.

Nana Mikkelsen (VS):

Forslaget er nødvendigt for det borgerlige samfunds fysiske og økonomiske planlægning, hvor det offentlige påtager sig reguleringen af de fysiske forhold, så de værste kapitalistiske brølere undgås. Det drejer sig om de skranker, den private ejendomsret, i tilfældet her vedrørende jorden, sætter for planlægningen som sådan. Det er i den forbindelse interessant, at mange borgerlige kommunalpolitikere mener, indgrebet er nødvendigt, og at den enkelte kapitalists interesser må vige for helheden.